

ANY I. BATALLADA XXIII.

LA CAMPANA DE GRACIA.

BARCELONA.

9 DE OCTUBRE DE 1870.

DONARA

UNA

BATALLADA

SEMMANA.

SI SE'N VENEN MOLT AIX

tocará à somatent.

BATALLADES.

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMMANARI BILINGÜE.

ACTUALITATS.

Preparatius que han adoptat los barcelonins després de haber llegit lo dictamen del senyor
Calvet per assegurarre del *Miasma*.

CATA A UN DEDICAT AIXÍ.

1870.

SE VEN

2 QUARTOS

TOT ARREU.

ADMIRERACIÓ

Rambla del Mitj, 20.

CARTA A N' EDUARD AULÉS.

Sant Gervasi, 4 Octubre de 1870.

Amich Aulés: prench la ploma
per escriure y que ho faré
sens posá en serio una coma,
perqué avuy estich de broma,
mes que Napoleon tercé.

Ja sé que no faltará
qui diga que só un Herodes
ó bé un Neron inhumá.
¡Fé broma mentras hi ha
qui té 'ls tifus icterodes!!

Sabs que cuan veu un doctó
un bony, que un foch produesca,
hi fa unturas de frescò;
jo veig un bony de doló
y hi faig unturas de gresca.

Conech mes de una persona
que del mal tenint feresa
la capital abandona;
jo fujo de Barcelona
per fugir de la tristesa.

Y si trist com allá estava
també aquí 'm tingués de está,
home perqué me 'n anaba?
ja 'ls trastes pronte agafaba
y altre volta cap allá.

Aixís, pena de cap mena
vull escriure desde aquí,
ja pots dirho á boca plena:
si 'n Masegas té una pena
sols l' esplica á ne 'l coixí.

Pero anem á la cuestió
perqué la ploma he agafat,
que 'm sembla que ja es rahó,
t' esplicaré l' perqué jo
he sortit de la ciutat.

Ja 't recordas de las horas
en qué hi va habé 'ls primers casos;
sols se veyan conductoras
plenas de baguls, estoras,
pots y banchs y matalassos.

Ara en molts pisos, pots creure
que fóra pecat l' anarhi,
no hi ha un llit per pogué jeure,
ni una cadira per seure,
ni una gabia de canari.

Si hi ha armaris, sense roba,
si hi ha calaixos, tots nets:
está vuyt, si hi ha cap coba;
y en moltas casas no 's troba
ni un sol clau per las parets.

Vaig sé en un pis: sots las portas
hi había, y alguna post
y... per no aná ab mes retortas,
un parell de ratas mortas
de fam á dins del rebost.

Pels carrers, n' hi veus ningú,
vás callat com un fantasma;
si acás aturas á algú
ja 't surt ab l' any vint y hú,
ab la passa y ab lo miasma.

¡Miasma!! ¡De hont has sortit?
tothom á dret y á través
te 'n parla y n' está aturdit;
però 'l cas mes divertit
es que ningú sab lo que es.

Las plassas las veus peladas,
no hi sens cridá baladriars,
ni hi veus camàlichs, criadas...
vàlgat algunas brigadas
dels que escombran los carrers.

Encara, aixó fa soroll,
mes don poch gust, si 's repara,
ó regan y 't deixan moll,
ó van ab l' escombra al coll
que t' vé á l' indret de la cara,

Prou hi perdrás lo dalit
si en buscá un orga allí 't ficas;
res, veyst tant poch burgit,
los de las orgas han dit:
la gent no estan per musicas.

De aná al café res ne treus
ja que 'ls conegeuts no hi vénen
y allí 't quedas fente creus,
ja pots contá que allí hi veus
mes taulas que gent que prénen.

Parlant ab un mosso estas
per no semblá un mut allí
y, amiguet, sots parlarás

de aquet cas y de aquell cas...
com si aprenguesses llatí.

Dantse aires de qui ho sab bé,
á voltas entra un senyó
dient: «aixó aumenta, jo ho sé»
(¡Ay! m' ho deixaba al tinté,
del vomit, se 'n, diu això.)

Li preguntas qui l' entera
y 't diu: «no hi ha que dumptarhi:
ho sé per la bogadera
del gendre de la fornera
del noy del apotecari.»

Per tot carré y carreró,
portas y balcons tancats;
ja pots trucá, ¡Deu te 'n d6!
De modo, que no hi ha pò
de qué 'ls posin allotjats.

Fins pels carrers principals
t' has de posá al nas los dits,
perqué hi tiran á samals
aigua ab cloruro de cals,
que, noy, tapa 'ls esperits.

La rambla, es un disbarat
anarhi de vespre. ¡T pesa!
¡Vàlgam Deu com ha mudat!
Afigúrat si es pesat,
que de noyas... ni se 'n resa!

En fi: uns, per deutes s' amagan,
y per só las portas no obran;
altres, l' alarma propagan;
alguns no cobran ni pagan;
y 'ls mes, no pagan... y cobran.

Dels diaris, las gacetillas,
anuncis, comunicats...
tot te vé á dí que perillas;
l' un recomana pastillas,
l' altre olis, l' altre pegats...

Y avuy, lo mateix que ahí,
llegí 'l mateix sempre, 't crema
y aixó t' arriba á aburrí,
donchs res mes has de llegí
que variacions sobre un tema.

Lo que es lo mal, á aquesta hora
no fa estragos com se creu
lo qui no hi es á la vora.
Com que 'ls metjes ne son fora,
lo mal no pot pendre peu.

¡Vaya 'ls metjes! ¡Qui s' ho acaba!
Varen veure... molt obscur,
que una peste 'ns visitaba,
tot just, tot just apuntaba,
batejan la peste y aburí!

Ja ne hi ha que tenen pò,
perqué á molts, poch, los assusta;
però ¡bah! no hi ha rahó
cuau fins per gran precaució
varen cremá 'l moll de fusta.

¡Lo van cremá ab poch soroll!
¡Hey, si 'n parlas ab algú,
ja pots apostarhi 'l coll,
que ara demunt de aquell moll
no hi mort dels tifus ningú.

Per mí encara es cop petit.
No cabentme á la xaveta
hi estich pensant dia y nit.
¡Com es que no 'ls ha acudit
cremá la Barceloneta!

L' autoritat se 'n ha anat
y apena n' hi ha de cap mena,
de modo que en la ciutat
poden dí: l' autoritat
ara es á fe cuarentena.

Ja ho veus: tens de fé llarch viatje
si es que 't convé trobá á algú,
que es tot mes net que la platja.
Aixó sots té una ventatja:
no prens per altre á ningú.

Pero aixó poch se 'm endona
y no 't cregas que jo hi pensi,
donchs si un miu yó ó una minyona
prench per un altra persona,
que hi ha que dirli? dispensi.

Ventatja aixís tant llaujera,
no 'm lligaba allí un sol dia;
y trobant que 'l demés era
trist y estrany en tal manera,
vaig dirme: á buscá alegría.

¡Ahont aniré? A algun poblet...
Serán tristes pel estil!
Ja veurás... ¡Ira de bet!

¡L' Aulés diu que es al Putxet?
No hi penso mes. ¡Al carril!

Aquí tú hi armas gatzara,
Y jo busco aixó cabal;
per tú 'l teatret se prepara,
dónas concerts... vaja, aquí, ara
tens lo poder temporal.

Sent tú aquí 'l rey, que somia
sols grescas, no m' amohino;
per fer gresca sots voldria...
(jo per tú també ho faria)
que 'm dongueses un destino.

Y aquí fins que 'l mal s' arrasi
estich, dispost á armá bregas.
Tú al Putxet, jo... casi, casi.
Sabs que tens á Sant Gervasi
lo teu amich

ROCH MASEGAS.

Post data. Escrich de port net,
llegeix sense precaucions.
T' ho dich, perqué á ne 'l Putxet
hi ha qui, en rebent un bitlet,
primé hi fa fumigacions.

BATALLADAS.

Cosas que enfadan doble.

— Per un dependent que tinga l' amo raro:
Véurer qu' hi ha un diari que 's titula l' Independent.

— Pe 'ls que van fer cremar l' anden de fusta;
Véurer que desde que l' han cremat hi ha mes
morts qu' abans.

— Per Montpensier qu' ha anat tant temps
ab paraigas y sabatas de goma: Véurer qu'
ab tot y aixó no será rey d' Espanya.

— Pe 'ls senyors qu' havian anat tranquil·ls
á Sarriá fugint de la Febre: Véurer que ja n'
hi ha hagut tres cassos en lo poble.

— Per l' home que 's vá casar ab la dona
lletxa perque li fós fiel: Véurer que li falta.

— Pe 'ls pares que envian las noyas á un
colegi de França ó Suiza: Véurer que tornan
mes tontas que las qu' han apres en Barce-
lona.

— Per l' home que ha fet una gran pillada
per assegurar-se una existència tranquila: Vé-
urer que així com així se mor al cap de dos
días.

— Pe 'l govern que ha fet tants papers ridi-
culls per posar un rey: Véurer que al últim han
de posar Republica.

— Pe 'l poble de Paris que cridava per treu-
re 'ls prussians ab escombraries: Véurer que
no 'ls ha pogut tréurer ni ab ametralladoras.

— Pe 'ls que deyan que ab la fresca s' abai-
xaria la febra: Véurer que ara 'n móren més
que abans de ferne.

— Pe 'ls francesos que deyan; ¡A Berlin!
¡A Berlin!: Véurer que 'ls prussians diuen:
¡A Paris! ¡A Paris!

— Per nosaltres, que 'ns pensavam vendrer
vint mil exemplars del nostre semmanari:
Véurer que no mes ne venem deu mil y encara
gracias.

— ¡Home, justoment ara qu' hi ha la febre
amarilla t' acút casarte?

— Justament me caso ara perque si la agafó
puga tenir qui 'm cuydi.

Han vingut alguns curiosos á preguntarnos
de quina espessor ha de ser la tela metàlica
que 'l senyor Calvet recomanava en lo seu ar-
ticle, perque no hi passessin los insectos mi-
croscopis que portan la pesta.

Una pregunta. ¿Pe 'ls que han mort á causa d' haver vingut lo vapor Maria pot ser una gran cosa la invenció del vapor?

Hi ha un inglés que vol comprar los tronos vacants y regalarlos com sitials á n' al Director de la República francesa.

¡Miran que si no 'ls fumigan bé farán una pudó de monarca que no s' hi podrá tenir cara!

Remey segur per no morir de la Febre:
No tenir ni un quarto, estar ben desesperat
y volerse morir de totas las maneras.

—¿Quin rey t' estimarias mes, en cas de po-
sarne.

—El que s' hagués de morir mes abiat.

Persuadits despres de llejit l' article d' en Damás Calvet de la estraordinariament mefistica influencia de las clavegueras, convé que l' ajuntament prengue, quant antes, una disposició seria. Tal es, la de fer passar totes las cloacas de Barcelona, per los terrats de las casas. Los propietaris no tendrán mes treball que el de cambiar las canonadas; aixis com are van de dalt-baix, que vagin de baix-dalt.

Ab tal d' estar llibres de la peste, que es cap-jire, si convé, tot Barcelona.

La peste vá prenen tant peu que fins s' han presentat alguns cassos en los voltans de la torra den Gomis. Si lo peu que pren passa de mida, la capitania general cambiará de posada, y segons tenim entés, per no haber de fer mas-sas muidades pasará de cop á instalarse á can Cap de Creus.

Antiguament, en temps de peste, tothom, can-taba rosaris y feya octavas.

Are, corréu per tots los barris de la ciutat, y os trobaréu, que en compte d' omplir las parets de capellas, las empestifan de cloruro. Es clar, si tothom està ben persuadit que fan mes efecte quatre gotas d' acit-fenich que una oració á San Roch...

Y aixó que el Senyor Olózaga va dir á las Corts, «que felizmente éramos todos catòlicos.»

Sembla que en lo Teatro Romea una societat d' actors donarà funcions dramaticas cada dia festiu, comensant demá ab las obras que s' anunciarán per cartells y periodichs.

Aixís aixís; á veurer si á copia de diversions y broma logrem mes que ab cloruro de cal y l' acit fénich.

Desde avuy en avant, pagaran dret de portas tots los generos ultramarins.

En la llarga llista que d' ells publica lo minstre d' Hisenda, hi hem trobat lo café, lo sucre, lo cacau, perono hi hem trobat la febre groga.

De manera que la febre podrá continuar entrant sense pagar. Bé, bé, y encara y haurá gent que continuará creyent que ab aixó de la febre no hi té part lo govern... Ah! Càndidos.

—Gracia, Sant Gervasi y Sarriá están plens de capellans de Barcelona, fugitius de la Febre. ¡Si serán Capellans impios...!!

—Home... vol callar. Qui li diu á vosté, qué ab ells no hi haje lo doctor Gatell?...

Lo doctor Gatell va dir en la trona lo dia de la Mercé, que tan la peste dels Prussians á França, com la de la febre á Espanya; no reconexian mes causa que la impietat que dominaba en los dos pobles.

Home, y lo any 21. que la Espanya era pia per tots quatre costats, qui diantre deuria ser la causa que portá la febre, senyor Gatell?

Lo any 21, se vá fer en lo dia de la Mercé, una professió en obsequi á la Verge. L' endemá s' morí mes gent.

Lo any 70, no s' ha fet cap professió, y l' endemá de la Mercé s' morí menos gent. Ergo, la Verge, no está per muxigangas.

—Home ¿que en sap del Papa?

—Jo? ré, ¿Y vosté?

—Jo tampoch...

—Donchs, que s' arregli.

—Tu, Biel, digas que t' estimas mes l' estat de siti, ó la febre?

—Jo? la febre, noy, la febre.

—Per qué?

—Perqué, ab l' estat de siti, encara que portis bona conducta, estas esposat á que un simple t' agafe y te fassi fusellar; mentres que ab la febre, portant bona conducta... no tinguis pò de ré.

Estaban l' altre dia, dos pobres, aturats en lo mitj de la Rambla, contemplant la tristesa que feya, tanta porta tancada.

Com s' hi passegessin alguns que per lo vestit semblavan senyors, digué l' un:

—Oy, mira, encara s' veulen bastants senyors per aquí...

—T' enganyas, noy, replicá l' altre, tots los qu' ara veus per Barcelona son com nosaltres.

—Sap, senyor Baldomero, qu' es ben casual aixó de que cada vegada que governan los liberals tenim epidèmia?

—Ja ho crech! Com que la portan los jesuitas per desacreditarlos...

Lo senyor Damás Calvet, veyst que l' ajuntament continua, sense posar los cedassos á las clavegueras, ha marxat corre cuita cap á Figueras.

Bon vent.

—No he vist ningú mes desgraciat que 'ls progresistas!

Vé una peste que generalment es una cosa augusta y majestuosa y ells tenen la desgracia de que se 'ls espalla y se 'ls torna mansa y ridícula.

Se veu que aquesta gent no pòden quedar bé sino quant se tracta de dinars y tiberis.

Sembla que atenent á las indicacions que féu lo senyor Calvet en lo seu article se tracta de obligar á que tothom porti unes murrallas de tela metàlica perque no hi pugan passar las microscòpicas bestiolas. Per go ell per no havérselas de posar ha fugit cap á Figueras.

Sembla que lo parer dels inteligents respecte á la Febre groga es que la portan unas bestias petitas y que 'ls que s' ho creuen són unes bestias grossas.

Las bestiolas microscòpicas que portan la febre han sigut un d' aquets dias examinadas per una persona facultativa y s' ha trovat que essent la bestia mes petita que s' ha vist fins al dia, té las parts del seu ser formadas com las de las bestias mes grossas que fins avuy se coneixen.

Té la forma del elefant ab trompa y tot, las orellas del burro, los bigotis de la ballena y lo mes especial es que viu de polsina de garnota ab lo qual se creu haver trovat la causa de perquè 'l mal no mes se desarolla á la vora del mar, puig, los garrofers, en no veientlo, no viuen.

REPICHES.

Un.—En prova de que la Febre es contagiosa, en la Barceloneta móren los capellans y los metjes que assisteixen als malalts.

Un altre.—En prova de que la Febre no es contagiosa, al hospital provisional no ha mort ni un sol metje ni un sol capellà encara.

Un tercer.—En prova de que la febre es contagiosa y no es contagiosa, jo coneix un que ha tocat un malalt y s' ha mort, y un altre que l' ha tocat y no s' ha mort y un altre que no l' ha tocat y s' ha mort.

Un quart.—Bé donchs ten que quedem?

Jo.—En que no se sap home, en que no se sap! Ha vist may dos que disputessin sobre si 'l sol era ó no era 'l sol? No. Donchs quant los metjes disputan sobre si es ó no contagiosa, senyal que cap d' ells pot probar de cert lo que siga.

Se 'ns ha referit que algunas personas que han menjat peix pescat en la mar vella, de la part que dóna á la Barceloneta, han mort atacats per la epidèmia.

Ho avisém á las autoritats perque hi fassin anar á nadar uns quants municipals ab taparabos y no s' hi pesqui.

—Home, vosté sembla que 's burla de totes las midas que 's prenen contra la Febre groga! ¿Que no 'n pendria cap vosté?

—Totas las que, naturalment, semblen que pòden combatrerla; cap de bárbara y ridicul com cremar l' anden, fumigar sombrereras, y altres.

Medi que recomanem als francesos per acabar la guerra matant á tots los prussians.

S' agafan tots los paperots que 's trobin en la Barceloneta, s' hi atacan los fusells, se tira, los tacos cauen al campament prussià, y l' endemá, bona nit viola.

Dos coses naturals.—Lo guardiá de nit dels Escudillers que vá tréurer mil dos cents cinquanta duros de la rifa dels Empedratis, ha tingut pò de morirse y ha fugit.

Un altre guardiá de nit, que no ha tret cap rifa, no ha tingut pò de quedarse, y ara guarda 'l barri.

Sembla que 'l Diari d' en Brusi se queixa de que l' alocució de l' Ajuntament no parli de Deu.

Nosaltres trovem que 'sent Ell tant misericordiós com lo Diari suposa, es ben fet no parlarnhi, perque, sense necessitat de dirli, Ell farà lo que degui.

Sembla que en Roma hi ha hagut quaranta mil y tants vots contra l' Papa, y quaranta sis (pelats) à favor.

A n' ell no l' ha sorprés lo resultat d' aquella votació.

Com que ara es infalible, ja ho sabia.

Fassin lo favor de dirme si han vist res mes mal gastat que 'ls diners que l' Papa gastava per tropa.

Quant hi havia pau no feyan res, y quant hi ha hagut guerra los ha dit que tampoch fessin, perque hi hagués pau.

Ab una lliura de soldats de plom que s' hagués comprat ne treya l' mateix objecte, y vés quant diner s' estalviaava!

Veyéu per quant poca cosa s' pert una casa!

Ab l' Esperit sant y cincuenta mil francesos lo sant Pare estava segur, y ab lo Esperit sant sol, à terra.

Vés, quant lo cel pren un determini, de quins medis mes insignificants se val per realisar-lo!

Alguns diplomatics opinan que si en compte de evacuar Roma los cincuenta mil francesos, l' ha hagués evacuada sols l' Esperit sant, lo sant Pare encara s' sostindria.

Nosaltres creyém que això es una impietat que ratlla en heretjia.

De tots modos, nosaltres, en lloc de Napoleón, no voldriam que 'ls hulanos fumessin cigarrillos que no fossin de paper de palla d' arros. Veyéus aquí una manera d' anunciar nova.

Desenganyat Jaume, tot es providencial.

Tot. Cada vegada que 'ls liberals gobernan vé una pesta.

Esá dir donchs, mossen Pere, que vosté en tot hi veu la má de la Providencia y lo castic de las culpas que ha comés l' home?

Vaya!

Donchs queda enterament probát que es providencial l' haver tret al Papa.

Bomba!

Miréu, vā quedar aquell home que no vā tenir paraula per tornarme.

Lo dia que s' trovin junts tots los reys destronats si que s' podrá ben dir alló de:—Mal de muchos consuelo de tontos.

D' aquí en avant suchcehirá molt mes subint alló d' anar á Roma y no véurer al Papa.

Si al menos hi hagués Espartero, podríam veurehi l' avi.

CANTARELLAS.

Dos mesos fá que t' coneix, y tant t' estimo, nineta, que m' oblidó de la febre, quant penso en tas miradetas.

La febre groga pot durme á la fúnebre mansió; m' arrençará, si, la vida..., pero l' amor, nina, no.

Quant pregunto si m' estimas, ta boca permaneix closa;

mes, los encisers ullots, me diuen que si mil voltas.

Molt bé t' vā lo gorro blanch ab cintas rojas y blavas, pero aném: la gorra frigia, t' va nena... ni pintada.

Ton cor es lleal y just, aymas á la humanitat, per só tots los que t' coneixen se tornan republicans.

Si t' ve, estimada, la febre, lo que es jo no t' vull polsar; que, al tocarte... ¡me esgarrifa pensar en los resultats!

Quant te veig tant patriótica gelos me fas agafar, porque penso que 'n Gaminde de ta patria es molt amant.

L' altre dia t' vegi, nina, jugant l' ajedrez: ¡qué estrany! tú que ts tant republicana agradar-te 'ls jochs reals...

Ara tens pór de la peste quant sempre n' hi ha en Barcelona; ja ho veus: la tropa s' en va y arriva la febre groga.

Adéu, maca, que t' conservis y ta sal lo Senyor guardi; com ets tant republicana... tinch pór que la desestanquis.

E. SEITNES.

CORRESPONDENCIA DE LA CAMPANA.

Sr. D. Jaume Gilabert. Barcelona: No li podem dir quant; pero li prometém que s' insertarà.—Sr. D. Pau Rosella. Barcelona: Està bé; pero es massa serio.—Sr. D. Joan Bosch y Miret. Rubí: Està molt bé la idea; pero no podem insertar-ho per lo descuidat de la versificació.

Aquesta es la última correspondencia que posém.

A tots quants vulgan afavorirnos ab sos treballs literaris, procurarem, per mica que s' puga, complaurel's, y la millor resposta de si se 'ls pot o no insertar, serà lo veurer o no insertada en lo periodich la composició remesa.

Havém pres aquest determini perque, atesas las pocas proporcions del periodich, creyém que es fins millor pe 'ls mateixos que ns afavoreixin que l' espay que s' ha d' ocupar per correspondencia s' occupi si convé per complaurel's.

XARADA.

Ma primera guarda y dupta, Y, ab segona devant d' ella, En la mar la nau s' hi estrella, Si de cop trovantla s' supta; Prima y quarta, sens cap dupte, Mida antigua té de ser; Prima y tercera al artiller Mana l' gefe en la batalla, Y lo meu tot, que ab mi balla, M' estima á mes no poder,

La solució, per suposat, dissapte.

Solució à la Xarada del número anterior que es al mateix temps Xarada per aquest.

Si la primera es un CAR Y' es gos ó CA la segona, Aconsageix, y ja l' dona Un CAR-CA, que pots guardar, Si es un SO, la que posar Déus á detràs com tercera, Juntalas y considera Que, au lo CAR-CA-SO arreglada, S' endevina la xarada Que diu: CAR-CA-SO-NA, entera. Com hi ha món me desespera Que hi hagi aixis, qui s' alabi De xaradista, y las clavi Sencillas en tal manera! Jo, que sóch de un' altre esfera Y no n' he fet en ma vida, Vos aposto de seguida Fins doble contra sencill, Que, si n' faig, no hi ha perill Que li trovin la surtida, ¿Que si dius? donchs advertdida Com está la teva manya, Ma prima es tant poch estranya Que l' qu' apren solfa la crida, Parlant de tu, de seguida Dirás parlo de primera, Y si primera y tercera Te fa una noya ben maca, Fará una cara molt flaca Nen que no terça y primera Segona y tercera ecsaspera A n' al pobre que la té Y l' meu tot, si acas te vé D' aquesta o l' altra manera, Pensa que ja lloch t' espera Dins d' aquell quadro del diari, Ahont morires necesari D' un mal per res gens confós, O sino ets mort suspitos Y ets, fins mort, estrafalari.

MAPA COMICO POLITICO

DE EUROPA PARA 1870.

perfectamente delineado, siendo representados los países por figuras alegóricas que caracterizan los distintos estados de Europa.

INGLATERRA aislada, rabia de ira al ver la cara que le pone la mal sometida IRLANDA; ESPAÑA medita vaticando entre ponerse el gorro frigio ó la corona regia; PORTUGAL, se impacienta, esperando la resolución de su vecina; FRANCIA, desnapoleónizada rechaza la invasión de PRUSIA, que le tiene un ié encima, otro molestando á Italia, aplasta con su peso al Austria eclipsa á toda Alemania, echa mano á Bélgica está á punto de oprimir entre ambas piernas á Suiza y brota soldados por todas partes. ITALIA ha cubierto con el fieltro del bersagliere su cabeza, que aun ayer ostentaba la tiara pontificia. CORCEGA y CERDEÑA en forma de chiquillo caltejero se rien de si mismas preguntándose quien va á ser su dueño. DINAMARCA cuyos pies se han hundido en el Holsstein, espera con brio recobrar el movimiento que ha perdido. LA TURQUIA EUROPEA, se despierta con el peso de los que tiene encima, LA TURQUIA ASIATICA fuma y suena perezosamente recostada. SUECIA da saltos de pantera, RUSIA es el coco que viene á llevarse á los muchachos que no son buenos.

Forma este precioso mapa un gran pliego marquilla colorido y vénese al ínfimo precio de 2 reales.

PLANO DE PARIS

Y SUS ALREDEDORES.

con las fortificaciones de defensa actual. Con este detallado mapa á la vista, podrán seguirse fácilmente las operaciones del ejército sitiador y sitiado en Paris.

Forma un pliego marca lóleo regular colorido y vénese al ínfimo precio de UN real.

Todo el mundo conoce la necesidad de adquirir en los actuales momentos los medios para combatir la enfermedad reincidente; á este fin creyendo prestar un servicio á la humanidad, nos hemos proporcionado los desinfectantes que recomiendan la junta de Sanidad y los primeros profesores del arte medicinal, desinfectantes que podemos asegurar no ser sofisticados en manera alguna.

En la Rambla del Centro, núm. 20, librería de Lopez, se hallan de venta.

Paquetes de Cloruro de Cal, de peso 1 libra, á 1 real. Botellas del anti-pestilencial ácido fénico á 8, 16 y 20 reales.

La explicación de la manera de usarlos se encuentra en los mismos paquetes y botellas.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Ataulfo, 14

I. Lopez, Editor.